MIELIPIDE

Kylälläni ei ole mitään palveluja.

JOKA KOLMANNEN VASTAUS VIIKON KYSYMYKSEEN

LUKIJALTA

Vaalit ensin

Vai kyhää Stubb jo uutta hallitusohjelmaa. Pitäisikö kuitenkin käydä ensin vaalit ihan rauhassa, ennen uuden sinipunan muodostamista.

Maaukko

Jäsenmaksu

Jäsenmaksukatot pois tuottajayhdistysten jäsenmaksuista. Isojen tilojen vapaamatkustus tympii. **Pientilallinen**

Lindtmanille terveiset. Paremmat rahat valtiolle ay-jäsenmaksun verovähennysoikeuden poistamisesta.

Ei nimimerkkiä

Politiikka

Olisikin ollut jo vaalit. Kokoomus täytyy saada oppositioon.

Äänestäjä

Sarvamaa yrittää huolehtia maataloudesta. Kepulaiset ja Väyrynen ovat aina hiljaa.

Lapin viljelijä

Kyllä keskustalla neuvoja muille riittää, mutta mitä ne omat teot ovat olleet, haloo?

Leena

Turha on Sirkka-Liisa Anttilan mollata ja neuvoa Petteri Orpoa, joka on paras maatalousministeri vuosikausiin.

Ei nimimerkkiä

Hävetkää

Mainostatte tv-juttua Elina Lappalaisesta, joka on suomalaisen tuottajan pahimpia vihollisia (MT 14.11.). Ei asiantuntija. **Tolkkua**

Kiitos Liisa

Loistovastaukset MTK:n ympäristöjohtaja Liisa Pietolalta televisiossa Mot-ohjelmassa 17. 11. Olkaa edes kiitollisia, että etujamme valvotaan. **Viljelijä**

Puusta

Puurakentamisen lisäämiseksi Suomeen tarvitaan laki, joka velvoittaa käyttämään julkisten rakennusten materiaalina puuta vähintään 20 prosenttia.

Hirsi kestää

Läheisyysperiaate

EU:n subsidiariteettiperiaate: Päätökset tehokkaimmin mahdollisimman lähellä asukkaita. Perustuslaki 121 §: itsehallinto sote-maakunnilla ja kunnilla.

Ei nimimerkkiä

Tuulimyllyistä

Koko on suhteessa haittoihin. Meillä suunnitelma, että myllyt yli 200 metriä korkeat ja etäisyys taloon 700 metriä.

Nykyaikaa

Miten on?

Mitä sanoo laki, saako kiinteistön alueella metsästää esimerkiksi hirviä? Loppuu metsästys ja joka miehenoikeudet verojen myötä. **Ei nimimerkkiä**

Tuet

Koska EU tukee maitotuotteissa vain Nato-maita. Venäjä voisi avata rajansa Suomen maitotuotteille.

Ei nimimerkkiä

Ensi vuonna alenevat tuet ja niillä rahoilla lisätään viljelijän valvontaa. Esitän, että siirtäkää ne rahat mieluummin itärajan valvontaan. **Ei nimimerkkiä**

Palaute

Eikö toimittajat tiedä, että MT:n etusivulla 19.11. olevat eläimet ovat lehmiä eivätkä ”ammuja”? **Ammuu**

Kortistoon?

Saako jatkossa toisen päätoimisista viljelijöistä siirtää kortistoon nauttimaan korvauksia? Siirrytään näennäisviljelyyn, kun ei työlle saa palkkaa.

Tuloton

Ympäristölupamenettelyjä sujuvoitetaan

Maaseudun Tulevaisuudessa vertailtiin ympäristölupien käsittelyä Suomessa ja eräissä muissa maissa (MT 12.11., Suomen ympäristöluvitus Euroopan hitaimpia).

Keskustelun pohjana oli Elinkeinoelämän Keskusliiton professori Ari Ekroosilta ja erityisasiantuntija Matias Warstalta tilaama selvitys ympäristölupajärjestelmän keventämishankkeista eräissä maissa.

Selvitys tuo kansainvälistä vertailutietoa myös kotimaiseen lupamenettelyn kehittämiseen ja lainvalmisteluun. Sujuva, ennakoiva ja oikeudenmukainen lupa- ja arviointiprosessi on ennen kaikkea toiminnanharjoittajan etu, mutta helpottaa myös viranomaisten työtä.

Ympäristöministeriössä ja laajemminkin valtioneuvoston piirissä on vireillä useita lupa- ja arviointimenettelyjä kehittäviä hankkeita.

Vielä tällä vaalikaudella on tarkoitus antaa hallituksen esitys ympäristönsuojelulain muuttamisesta, joka sisältää merkittäviä ympäristölupaa koskevia sujuvoittamistoimenpiteitä, kuten ympäristöluvan ja maa-ainesluvan yhteiskäsittelyn.

Lisäksi menettelyjä sujuvoitetaan uusilla toimintatavoilla, esimerkiksi toiminnanharjoittajan ja viranomaisten välisillä ennakkoneuvotteluilla sekä sähköisen asioinnin lisäämisellä. Valmistelussa on myös lainsäädäntöhankkeita, jotka ulottuvat seuraavalle vaalikaudelle.

Ympäristöministeri Sanni Grahn-Laasonen asetti 5.11.2014 arviointiryhmän etsimään keinoja ympäristöhallinnon lupaprosessien sujuvoittamiseksi ja tehostamiseksi.

Arviointiryhmän työtä johtaa ministeri Lauri Tarasti. Tavoitteena on, että investointi- ja muut elinkeinohankkeet voivat edetä sujuvasti ja tehokkaasti ympäristönsuojelun tavoitteista tinkimättä.

Arvioinnissa tehdään yhteistyötä yliopistojen kanssa ja ollaan vuorovaikutuksessa keskeisten tahojen kanssa. Arvioinnin tulokset valmistuvat helmikuun lopussa 2015.

Riitta Rönn
lainsäädäntöjohtaja
ympäristöministeriö

Suomen ympäristöluvitus Euroopan hitaimpia

Ympäristöluvan saaminen kestää Suomessa selvästi pitempään kuin useissa muissa Euroopan maissa, kertoo Elinkeinoelämän keskusliiton (EK) tilaama selvitys.

EK haluaa, että luvat käsiteltäisiin tietyssä määräajassa.

Selvityksessä vertaillaan ympäristölupajärjestelmiä Ruotsissa, [illegible] Saksassa [illegible]

Suomi ja Ruotsi ovat vertailumaista ainoita, joissa lupamenettelyn kestoaikaa ei rajoiteta. Muissa maissa lupaviranomaisilla on lakisääteinen velvoite ratkaista asia tietyssä ajassa.

Suomessa luvan saa keskimäärin 16 kuukaudessa. Lupaa myös vaaditaan useampiin kohteisiin [illegible]

ruttaa potentiaalisia investointeja 3,6 miljardin euron edestä.

Metsäyhtiö UPM:n ympäristö- ja vastuullisuusjohtajan **Päivi Salpakivi-Salomaan** mielestä lupamenettelyn pitää olla tehokas ja yhdenmukainen. UPM on odottanut luparatkaisua jopa viisi vuotta. Yhtiö ehdottaakin lakiin perustuvia enimmäiskäsittelyaikoja.

Sivu 6

Lupamenettelyiden kesto eräissä maissa

Britannia	2–4 kk
Saksa	3–7 kk
Viro	4–12 kk
Suomi	16 kk

Lähde: EK/MT

MT uutisoi ympäristöluvista 12.11.

JAANA KANKAANPÄÄ

Hannu Hoskonen on tyytymätön Natura-asian hoitoon.

Ympäristöministeriö unohti lupauksensa

Kun Suomi liittyi EU:n jäseneksi vuonna 1995, tuli meidän velvollisuudeksemme toteuttaa myös EU:n luontodirektiivin mukaiset Natura 2000 -luonnonsuojelualueet.

Kaikki olisi ollut hyvin, jos direktiiviä olisi noudatettu ja suojelualueet olisi valittu direktiivin vaatimien alueiden arviointien perusteella. Parhaat alueet olisi valittu mukaan ja sillä siisti.

Mutta näin ei tapahtunut, vaan ympäristöministeriö piirteli Natura-kartat kiireessä tavoitellen valtavia alueita. Vaaditut tietolomakkeet täytettiin sitten jälkikäteen.

Tästähän nousi se 1990-luvun lopun Natura-taistelu. Vaikka moni maanomistaja vaati Natura-valituksessaan asian viemistä EU-tuomioistuimeen ennakkopäätöstä varten, esti Korkein hallinto-oikeus EU-oikeuden mukaisen valitusreitin käyttämisen.

Uusin käänne on luonnonsuojelulain muutosesitys, josta eduskunnan ympäristövaliokunta antoi äsken mietintönsä. Lain 64 pykälässä annetaan ympäristöviranomaiselle mahdollisuus muuttaa noita kuuluisia tietolomakkeita mielensä mukaan oikein eduskunnan säätämän lain turvin.

Tuoreessa muistissa on Natura-taistelun aikaiset ympäristöministeriön hurskaat lupaukset, jonka mukaan he toimivat nyt avoimesti kansalaisia kuullen. Nyt ei sitten tarvitse enää edes kuulla, kun tietolomakkeita voi rukata mieleiseensä muotoon valtion maksamalla palkalla lain suojaamana.

Näin peitetään asiakirjojen muuttaminen jälkikäteen asianosaisia kuulematta Suomi-nimisessä valtiossa. Ja eduskunta vielä suostuu tähän ilveilyyn mukaan kirkkain silmin.

Lisäksi lain 64 a pykälään on kirjattu ankara Natura-alueiden heikentämiskielto, jota ympäristöministeriö yksinoikeudella valvoo. Tämän jälkeen voi sanoa hyvästit metsästysoikeuksille Natura-alueilla ja myös lähialueilla, koska heikentämiskielto ei rajaudu Natura-alueen reunaan. Jos joku haaveilee vielä vaikka kaivostoiminnasta Natura-alueella, on parasta unohtaa koko hanke.

Tähän samaan lakiin on myös kirjattu viranomaiselle mielivaltaiset oikeudet lausuntojen antamiseen itse laadituista suojelualueista ja oikeus pysäyttää mikä tahansa työmaa Natura-alueella tai sen läheisyydessä.

Ei voi kuin ihmetellä tätä menoa, jolla Naturaa toteutetaan Suomessa. Ja kaikki vain sen takia, että Suomen kansalaisella EU:ssa ei ole niitä oikeuksia, jotka on kirjattu EU:n vakiintuneeseen oikeuskäytäntöön, muun muassa luontodirektiiviin Naturan oikeaksi toteuttamiseksi, kuten muualla EU:ssa on tehty.

Jo on aikoihin eletty.

Hannu Hoskonen
Ilomantsi

Investointimyrsky viivästyy

EU komission puheenjohtaja Junckerin valmistelema 300 miljardin euron investointisuunnitelma on määrä esitellä ennen joulua. Suunnitelmalla pyritään elvyttämään EU-alueen heikkoa taloutta ja parantamaan työllisyyttä. On kuitenkin epäselvää, mistä rahat tähän tarkoitukseen otetaan.

Komissiolla itsellään ei rahaa kyseiseen tarkoitukseen ole. Yksityinen rahoitussektori pitää taas sijoittamista investointisuunnitelmaan liian riskialttiina ja tuotto-odotuksia mitättöminä.

Eräiden arvioiden mukaan Juncker on toiminut vuosikymmeniä veroparatiisien keinottelijoiden suojelijana. Hänen uskottavuutensa näyttää huvenneen jo heti uuden komission puheenjohtajuuden alussa.

Nyt deflaation uhka on jo ilmeinen, ja myös Saksan sijoittajaluottamus on heikentynyt. Niinpä Saksa suhtautuu nihkeästi investointisuunnitelmaan panostamiseksi.

Kokonaistilannetta ei helpota yhtään myöskään Italian uhmakkaiden eleiden jatkuminen. Tämä ja myös Ukrainan edelleen kärjistyvä tilanne vaimentavat yksityisen rahoitussektorin intoa osallistua taloustalkoisiin ja siksi riskien hinnoittelu myös nousee.

Investointisuunnitelman olosuhteet ovat muuttuneet huonompaan suuntaan, mistä ei EU-kansalaisille kerrota. Tämän hyvin tietäen Katainen ehdotti jo syyskuussa niin sanottujen ”kesyjen keinojen” käyttämistä rahoitustavoitteen saavuttamiseksi.

Hän mainitsi muun muassa kansallisten investointipankkien roolin vahvistamisen sekä hallitusten menoleikkausten ohjaamisen tukemaan ikään kuin ”yhteistä tavoitetta”. Tämä tarkoittaa suomennettuna juuri sitä, mitä on pitkään jo ounasteltu.

Esimerkiksi Suomen kohdalla pankkiemme taseen hyödyntämistä EU:n pohjatonta Moolokinkitaa ajatellen. Samaan kitaan valuu myös hallituksen nyt kurjistustoimenpiteillään aikaan saatu pienikin markkinoiden pelivara, vakuus- ja vielä voimassa oleva luottoluokitusreservi.

Rahaa yksityiseltä taholta ei ole tulossa. Se osoittaa, kuinka markkinoiden käy, kun luotonannon luottamus ei toimi. Virheet paikataan uusilla virheillä, erityisesti nyt, kun markkinoihin sekaantuvat EU-virkamiehet ja poliitikot omilla reaalitaloudesta riippumattomilla päätöksillään. Taloudesta on tullut heille yhä enenevässä määrin politiikanteon väline.

Tähän EU komission investointisuunnitelmaan lähdettiin kovalla innolla ja tohinalla. Puhuttiin suureen ääneen, että rahaa tulee ovista ja ikkunoista, ja että toteutetaan peräti kunnon investointimyrsky. Kunhan syksy etenee, niin saattaahan se olla että tästä myrsky kehittyykin.

Kokonaisuuteen liittyy oleellisesti myös Suomen 170 000 miljoonan eläkesijoitusvarallisuus. On tuotu erityisesti eläkejärjestöjen kautta esille, miksi paisunutta eläkesijoitusvarallisuutta ei käytetä enemmän varoja säästäneitä varten.

Alkuteksti jo kertookin, miksi näin ei vähällä tapahdu. EU on kasvattanut vaikutusvaltaansa suomalaisiin työeläkevakuuttajiin ja tiukentaa kontrollia sekä vaikutusvaltaansa.

EU:lla on kasvava intressi saada eläkkeisiin ja sosiaalipolitiikkaan liittyvät asiat tiiviimmin osaksi yhteistä ohjausta ja tiukkenevaa talouskoordinaatiota. Kyse on suuresta periaatteellisesta asiasta, ja kansallisesta lainsäädännöstä.

Nämä periaatteet ovat nyt suuressa vaarassa joutua romukoppaan.

Reijo Paunonen
eduskuntavaaliehdokas (ps)
Juva

Seppo Vuokko, olet rohkea mies

Uskalsit maanantain vieraskolumnissa sanoa ääneen sen, mitä moni meistä ajattelee. Et pelkää vihreää mafiaa, joka on ulottanut lonkeronsa kaikkialle.

Ympäristönsuojelun nimissä suomalainen yrittäjyys on säännelty henkihieveriin. Kalliita ympäristölupaprosesseja venytetään jopa vuosien mittaisiksi, jotta suurelle yleisölle tulisi tunne, että ympäristöbyrokraatit olisivat ylityöllistettyjä ja ympäristöluvan käsittely olisi jotenkin vaikeaa.

Media toistaa ympäristöliikkeen mantraa ainoana totuutena. Esimerkkinä Ylen toimittaja, joka itki suon laidalla, kuinka

Seppo Vuokko

”me nyt menetämme nämä Etelä-Suomen suot”, kun Sanni Grahn-Laasonen otti aikalisän soidensuojelulain kanssa.

Ihmettelen, mihin ne suot nyt yhtäkkiä häviäisivät, ovathan ne säilyneet vuosisadat tähänkin asti ilman soidensuojelulakia ja pakkolunastuksia. Soiden paras turva ovat avarakatseiset maanomistajat ja se tosiasia, ettei soiden ojitus ole kannattavaa.

Vihreä mafia on sanellut totuuden ympäristön tilasta eikä siihen muiden ole sopinut puuttua.

Itse he kylläkin ovat joka alan erityisasiantuntijoita; hehän tietävät kaiken maataloudesta, kaavoituksesta, liikenteestä ja kaivoksista.

Sikalan ympäristölupaprosessi on kesken

Oikeutta suuren laman uhreille

Suomi koki laman 1990-luvulla, jolloin talouden syvän taantuman ja sen seurauksena valittujen toimintalinjojen vuoksi arviolta 65 000 yrittäjää ajautui konkurssiin. Konkurssioikeus näyttää kiistatta suosineen pankkeja.

Loppujen lopuksi suomalaispankit katosivat OP:tä lukuun ottamatta. Ne joko loppuivat tai joutuivat ulkomaalaisten omistukseen.

Parasta aikaa tuomiolaitoksemme saa osakseen ankaraa arvostelua. Monet muun muassa Ylen teettämät kyselyt osoittavat tyytymättömyyttä tuomioistuinten päätöksiä kohtaan. Professori emeritus Erkki Aurejärvi on esittänyt julkisuudessa kriittisiä arvioitaan. Samaan joukkoon on liittynyt Vaasan hovioikeuden ex-presidentti Erkki Rintala HS-vieraskynäpalstalla.

Palataan hetkeksi vielä 1990-luvulle. Verottajalla oli roolinsa konkursseissa. Antoihan verottaja ennakkoverotuspäätöksen, joka vaikutti yrityksen taloudelliseen tilanteeseen. Myöhemmin, oikeudessa, verottaja oli todistamassa konkurssiasiassa.

Sama taho antoi todistusaineiston ja todisti itsensä oikeaksi? On vaikea uskoa, että tuomioistuin olisi lähtenyt virkavastuulla todistavaa viranomaista vastaan. Kävikin niin, että tuomioistuimet totesivat verottajan todistuksella olevan suuremman näyttöarvon, kun ne oli tehty virkavastuulla.

Verotarkastukset olivat raskaita, yrittäjä joutui antamaan myös laajoja vastineita, mikä kuormitti eritoten pienten yritysten työpanosta. Tämä vaikutti yrityksen taloudelliseen tilanteeseen ja heikensi toimintaedellytyksiä.

Samoin näyttää siltä ja myös yrittäjien kertomana kuulostaa, että pankkeja uskottiin ennemmin kuin yrittäjää.

Kelpasivatko pankkien saatavaksi ilmoittamansa summat sellaisenaan? Kaadettiinko yrityksiä nopeasti hetkellisten maksuvaikeuksien vuoksi?

Eduskunnan lakivaliokunta on saanut loppuun lakiesityksen käsittelyn, joka koskee velallisen asemaa konkurssissa. Hallituksen esitys oli oikean suuntainen muttei riittävä.

Mietintöön jätettiin eriävä mielipide, jonka mukaan esitykseen olisi pitänyt ottaa mukaan pidempi taannehtiminen. Tällöin suurempi joukko 90-luvun laman uhreja olisi saanut oikeutta.

Asia on vakava. Elinkelpoisia yrityksiä joutui konkurssiin käytännössä syyttä ja he saivat konkurssin häpeämerkin otsaansa. Itsemurhia ja perhetragedioita koettiin. Pahaa aavistamattomat yrittäjät eivät voineet vaikuttaa finanssi- ja rahapolitiikkaan.

Vuosia poliittinen keskustelu hyssytteli Suomen sotimista toisessa maailmansodassa. Samoin näyttää käyneen 1990-luvun laman konkurssiveteraaneille. Vaietaan oikeuskäytäntöjen vaikutuksista.

Velallisen asema konkurssissa kaipaa edelleen parantamista.

Oikeuskäytännöt eivät ole kiveen hakattuja, vaan kulttuuri- ja yhteiskuntasidonnaisia. Noitavainoissa poltettiin perheenäitejä, Oscar Wilde istui vankilassa homoudesta syytettynä ja jossain ruoskitaan ihmisiä sharialain nojalla.

Perussuomalaiset kansanedustajat halusivat käsittelyssä olleen lain valmistelun yhteydessä puolustaa 90-luvun laman yrittäjää.

Muut puolueet tyytyivät vähempään.

On velanmaksun aika. Vaikka taloudellisia menetyksiä ei enää korvata, olisi maine palautettava. Entisille yrittäjille ja takuumiehille tulisi korvata kärsityt vääryydet, ainakin osittain.

Pirkko Mattila
kansanedustaja (ps.)

VIERASKOLUMNI

Maidontuottajien tukipaketti yhä pöydällä

Keskiviikkona uutisoitiin Baltian maiden maidontuottajien saamasta tukipaketista. Lehdet nostivat esiin Viron, Latvian ja Liettuan osuudet ja kysyivät, miksi Suomelle ei myönnetty mitään. Miten tässä näin kävi? Vai kävikö sittenkään?

Aluksi on syytä rauhoitella hieman. Kyseessä on kaksi eri kokonaisuutta. Baltiaan nyt myönnetty tuki ei tarkoita, että Suomen mahdollisuus saada tukea olisi mennyt tai edes heikentynyt.

Muutama mahdollinen kuoppa matkassa on, mutta ne eivät ole sidoksissa kenenkään muun saamaan apuun. Maidontuottajien tukemiseen tarkoitetuista rahoista on väännetty pitkään, ja kokonaisuudesta on kasvanut monimutkainen verkko.

Kirjoitin viime kuussa komission yrityksestä siirtää maatalousrahoja muiden projektien rahoittamiseen. Budjettivaliokunnassa teimme kovan työn muuttaaksemme tilannetta ja luodaksemme painetta komission suuntaan rahojen välttämättömyydestä.

Parlamentti on ennenkin osoittanut ymmärtävänsä tilallisten todellisuutta komissiota paremmin, ja nyt oli budjettivaliokunnan vuoro osoittaa se.

Komissio kaivoi paineen alla tarvittavan summan viimeisimpään budjettiesitykseensä. Maidontuottajille maksettavia korvauksia ei näin tarvitse maksaa maatalouden kriisirahaston lähes tyhjästä kirstusta, kuten varasuunnitelma oli.

Neuvottelut EU:n ensi vuoden budjetista parlamentin, komission ja neuvoston kesken kuitenkin kariutuivat tällä viikolla.

Ongelmaksi voi muodostua, jos sopuun ei päästä ennen joulua. Ilman hyväksyttyä budjettia ensi vuodelle kaikenlaiset lisäkustannukset pyrittäisiin minimoimaan kautta linjan. Silloin tukirahat olisivat todennäköisesti kiven alla.

Tämä tilanne on kuitenkin vielä vältettävissä. Kuten EU-neuvotteluissa ennenkin, takarajan nopea lähestyminen saattaa tuoda osapuolet sovun ääreen. Jos näin käy, on kaikki syyt uskoa maitorahojen säilyvän budjetissa suunnitellusti.

Nyt komissio julkisti ensimmäisen, pienimuotoisen tukipaketin – Baltian maille. Tilanne siellä on tilastojen mukaan vielä Suomeakin akuutimpi, joten ensiavun kanssa kiirehdittiin.

Seuraavaksi neuvotellaan Suomen osasta. Jos ja kun maidon tuottajahinta laskee riittävästi, komission asettamat ehdot tuen myöntämiseksi täyttyvät. Silloin alkaa suomalaisten maidontuottajien tukipaketin valmistelu.

Kaikki vaikutuskanavat ovat olleet käytössä, jotta kauan odotettu tukipaketti Suomelle toteutettaisiin. Vaikuttamisessa on onnistuttu toistaiseksi hyvin. Kaikki on asemissa siihen, että ehtojen täytyttyä komissio myöntää rahat ja laittaa ne maksuun. Vielä odotellaan palapelin muiden osien osumista kohdalleen.

PETRI SARVAMAA on europarlamentaarikko (kok.).

petri.sarvamaa@europarl.europa.eu

VIIKON KYSYMYS

Mikä on kotikyläsi tärkein palvelu tai julkinen paikka?

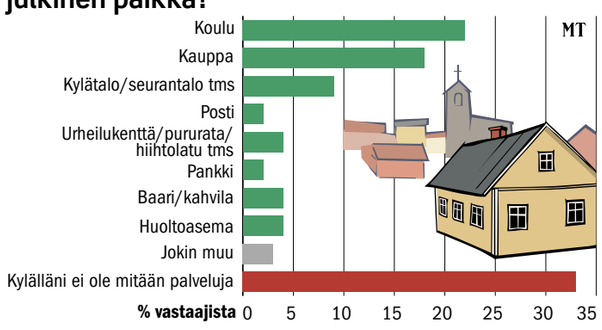

Kylätalo, koulu, tie ja avanto tärkeitä kylälle

MT:n verkkolehti kysyi lukijoiden mielipiteitä siitä, mitä he pitävät kotikylänsä tärkeimpänä palveluna tai julkisena paikkana. Valmiita vaihtoehtoja annettiin yhdeksän.

Reilusta 750 vastauksesta yhdeksäs vaihtoehto vei voiton: kolmasosa vastasi, että kylälläni ei ole mitään palveluja.

”Kyllällämme ei ole enää kauppaa, koulua ja postia. Kylätalomme ja urheilukenttä on riippa kylälle, kun koko toiminta käytännössä on vain tuon kylätalon ja urheilukentän kunnossa pitämistä. Meillä on kuitenkin siinä suhteessa erikoinen paikka tämä kylä, että kaikki kunnan ravintolapaikat on meidän kylällä täällä 20 km päässä kuntakeskuksista”, kirjoitti Einari, jonka kylältä löytyy myös tanssipaikka, fk-rata ja kuuluisan kirjailijan työtilat.

”Minulle itselleni tärkein paikka on tämä koko kylä kaikkine monitaitoisine asukkaineen ja kauniina maalaismaisemana.”

”Olisin valinnut kotikyläni kyläkoulun, mutta kunnanpäättäjät kerkesivät valitettavasti lopettaa sen viime keväänä. Aivan hölmöläisten hommaa!” kirjoitti Laitikkala.

”Kylälläni on kunnan ja yksityistiekunnan kunnostama ja öljysorapinnoitettu kylätie tärkein palvelu. Sitä on mukava ajella rapakelillä auto sotkeutumatta, kiviin ja kuoppiin särkymättä. Samaa tietä pitkin nuorten on helppo lähteä maailmalle, sillä palvelut ja nuorten elämä täytyy hakea muualta kuin omalta kylältä. Samaa tietä pitkin voi sitten vanhuksena palata kotikylälle ja odottaa niitä kunnan tukipalveluita yksineläjälle. Samaa tietä pitkin käy viimeinen matka hiljaa auto sotkeutumatta, kiviin ja kuoppiin särkymättä...” mietti Pikitie palvelee.

Arvo Ahvenluoto on vähään tyytyväinen.

”Asun yksin kylässäni ilman palveluja. Teen jäitten tultua avannon järveen, josta saan soppakalat aina, hyvänä päivänä hauen uunitettavaksi. Siinä on soma joogailla päivästä toiseen, likemmäksi vappua keskivertovuonna. Tärkein palvelu kylälläni on siis avanto, sekin itsepalveluna.”

Kktalolle kylän keskipiste on paikallinen huoltoasema.

”Siellä on baari, asiamiesposti, matkahuolto, autokorjaamo, pieni lähikauppa, pienkonemyyntiä, Alkon noutopalvelu. Mikään näistä ei yksinään elätä yrittäjää, mutta yhdessä ne muodostaa palvelukokonaisuuden, joka mahdollistaa yrittäjälle ja työntekijöille toimeentulon.”

”Jäätelöauto käy kesäisin kerran kuukaudessa”, kiittelee jouni.

”Meillä ei täällä keskellä mitään, on parasta tuo tie. Sitä pitkin pääsee vaihtelevalla nopeudella pois tältä kylältä. Suuntiakin on kolme, minne voi lähtiä pakoon tätä rauhaa ja hiljaisuutta”, kirjoittaa sätkä.

Lisäksi nimimerkki lounaissuomea arvostaa koulukyytiä ja nimimerkki Usko kirkkoa.

Täysin omavarainen?

Seuraavassa viikon kysymyksessä tiedustellaan, pitäisikö Suomen olla ruokansa suhteen 100-prosenttisen omavarainen.

EIJA MANSIKKAMÄKI